



การสอนเสริมครั้งที่ 2

หน่วยที่ 9 - 15

41322

กฎหมายพาณิชย์ 2 :

ยืม ฝากทรัพย์ ตัวแทน ประกันภัย



Commercial Law II :

Loans, Deposits, Agents and Insurance

(ฉบับปรับปรุง)

สงวนลิขสิทธิ์

เอกสารโสตทัศนชุดวิชา กฎหมายพาณิชย์ 2 การสอนเสริมครั้งที่ 2

จัดทำเพื่อเป็นบริการแก่นักศึกษาในการสอนเสริม

จัดทำต้นฉบับ: คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชา

บรรณาธิการ/ออกแบบ: หน่วยผลิตสื่อสอนเสริม ศูนย์โสตทัศนศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

จัดพิมพ์โดย: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พิมพ์ที่: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ภาคการศึกษา 1/2564 ปรับปรุง

แผนการสอนเสริม

ครั้งที่ 2

ชุดวิชา 41322 กฎหมายพาณิชย์ 2

การสอนเสริมครั้งที่ 2 หน่วยที่ 9 - 15

ประเด็นการสอนเสริม

1. ลักษณะของสัญญาตัวแทนค้าต่าง
2. ลักษณะของสัญญานายหน้า
3. สาระสำคัญและผลของสัญญาประนีประนอมยอมความ
4. สาระสำคัญและผลของการพนันขึ้นต่อ
5. ลักษณะทั่วไปของสัญญาประกันภัย
6. ส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย
7. ประกันวินาศภัย
8. ประกันภัยในการรับขน และประกันภัยค่าจูน
9. ประกันชีวิต

แนวคิด

1. ตัวแทนค้าต่าง คือ ผู้มีอาชีพในทางค้าขายซึ่งทำการซื้อหรือขายทรัพย์สิน หรือรับจัดทำกิจการค้าขาย
อย่างอื่นในนามของตนเองต่างตัวการ บทบัญญัติทั้งหลายว่าด้วยตัวแทนให้ใช้บังคับถึงตัวแทนค้าต่าง
ด้วย เพียงเท่าที่ไม่ขัดต่อบทบัญญัติเฉพาะตัวแทนค้าต่าง
2. นายหน้า คือ บุคคลซึ่งชี้ช่องหรือจัดการให้คู่สัญญาของตนได้เข้าทำสัญญากับบุคคลภายนอก
3. สัญญาประนีประนอมยอมความ คือ สัญญาซึ่งคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงกันระงับข้อพิพาทอันใดอันหนึ่ง
ซึ่งมีอยู่หรือจะมีขึ้นให้เสร็จไปโดยต่างยอมผ่อนผันให้แก่กัน อันมีผลให้ 1) สิทธิเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้
ยอมสละนั้นระงับสิ้นไป และ 2) ก่อสิทธิหน้าที่ขึ้นใหม่ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ
4. การพนันและขึ้นต่อ คือ สัญญาซึ่งคู่สัญญาแต่ละฝ่ายมีโอกาสได้และเสียในการเสี่ยงโชค โดยคู่สัญญา
ตกลงกันอาศัยเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคตซึ่งไม่แน่นอนเป็นข้อแพ้ชนะ และฝ่ายแพ้ต้อง
จ่ายเงินหรือทรัพย์สินให้แก่ฝ่ายชนะตามข้อตกลง แต่ผลของการพนันและขึ้นต่อนั้น ย่อมไม่ก่อให้เกิด
หนี้ที่จะบังคับกันได้ตามกฎหมาย

5. สัญญาประกันภัยมีลักษณะทั่วไป คือ เป็นสัญญาต่างตอบแทน เป็นสัญญาเพื่อการเสี่ยงภัยในอนาคต เป็นสัญญาที่ไม่มีแบบ แต่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ เป็นสัญญาซึ่งต้องอาศัยความสุจริตอย่างยิ่งของคู่สัญญา และเป็นสัญญาที่ถูกควบคุมโดยรัฐ
6. ผู้เอาประกันภัยต้องมีส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย มิฉะนั้นสัญญาประกันภัยย่อมไม่มีผลผูกพัน
7. ประกันวินาศภัย คือ สัญญาต่างตอบแทนโดยผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ เมื่อมีวินาศภัยเกิดขึ้นดังระบุในสัญญา และผู้เอาประกันภัยตกลงจะส่งเงินเรียกว่าเบี้ยประกันภัย ทั้งนี้ สัญญาประกันวินาศภัยย่อมก่อให้เกิดสิทธิหน้าที่แก่ผู้รับประกันภัยผู้เอาประกันภัยและผู้รับประโยชน์
8. ประกันภัยในการรับขน เป็นสัญญาประกันวินาศภัยอย่างหนึ่ง เพื่อคุ้มครองวินาศภัยที่อาจเกิดขึ้นแก่ของหรือสินค้าที่ขนส่งในระหว่างการขนส่ง ซึ่งอาจมีการเสี่ยงภัยในระหว่างการขนส่งด้วยวินาศภัยชนิดต่าง ๆ ตลอดเวลาที่สินค้าอยู่ในความครอบครองของผู้ขนส่ง จึงต้องมีบทบัญญัติวิธีเฉพาะประกันภัยในการรับขน
9. ประกันภัยค้ำจุน เป็นสัญญาประกันวินาศภัยอย่างหนึ่งซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงว่า จะใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัยเพื่อวินาศภัยอันเกิดแก่บุคคลภายนอกซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบ สัญญาประกันภัยค้ำจุนจึงมีวัตถุประสงค์ที่เอาประกันภัยเป็นความรับผิดชอบของผู้เอาประกันภัย มิใช่ตัวทรัพย์สินเช่นประกันวินาศภัยทั่วไป ดังนั้น จึงต้องมีบทบัญญัติเฉพาะสำหรับประกันภัยค้ำจุน และอาจนำบทบัญญัติประกันวินาศภัยทั่วไปมาใช้ได้เท่าที่ไม่ขัดต่อบทบัญญัติเฉพาะประกันภัยค้ำจุน
10. สัญญาประกันชีวิต เป็นสัญญาซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงจะใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในเหตุในอนาคตตามที่ระบุไว้ในสัญญา และผู้เอาประกันภัยตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่า เบี้ยประกันภัยให้เป็นการตอบแทน ทั้งนี้ สัญญาประกันชีวิตย่อมก่อให้เกิดสิทธิหน้าที่แก่คู่สัญญาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันชีวิต

วัตถุประสงค์

เมื่อรับการสอนเสริมแล้ว นักศึกษาสามารถ

1. ระบุ อธิบายและวินิจฉัยลักษณะของสัญญาตัวแทนค้าต่างได้
2. ระบุและอธิบายลักษณะของสัญญานายหน้าได้
3. ระบุและอธิบายสาระสำคัญของสัญญาประนีประนอมยอมความได้
4. ระบุและอธิบายสาระสำคัญและผลของการพนันขันต่อได้
5. ระบุและอธิบายสาระสำคัญของสัญญาประกันภัยได้
6. ระบุ อธิบายและวินิจฉัยเกี่ยวกับส่วนได้เสียในเหตุประกันภัยได้
7. ระบุ อธิบายและวินิจฉัยเกี่ยวกับประกันวินาศภัยได้
8. ระบุ อธิบายและวินิจฉัยเกี่ยวกับประกันภัยในการรับขน และประกันภัยค่าจุนได้
9. ระบุ อธิบายและวินิจฉัยเกี่ยวกับประกันชีวิตได้

กิจกรรมการสอนเสริม

1. ทำแบบประเมินผลก่อนการสอนเสริม
2. อธิบายสรุปประเด็นสำคัญในขอบเขตการสอนเสริมครั้งที่ 2
3. ชักถามปัญหาเกี่ยวกับประเด็นสำคัญ
4. แนะนำแนวทางการตอบอัตรัย พร้อมตัวอย่างปัญหาเพื่อให้นักศึกษาฝึกการวินิจฉัย
5. ทำแบบประเมินผลหลังการสอนเสริม

สื่อการสอนเสริม

1. ชุดการสอนเสริม (สำหรับอาจารย์สอนเสริม)
2. เอกสารโสตทัศน
3. แบบประเมินผล

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมของผู้รับการสอนเสริม
2. ประเมินผลจากการตอบคำถามของผู้รับการสอนเสริม
3. ประเมินผลจากการตอบแบบประเมินผล
4. ประเมินผลจากการวินิจฉัยตัวอย่างปัญหา (ตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด)

แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน

ชุดวิชา 41322 กฎหมายพาณิชย์ 2

การสอนเสริมครั้งที่ 2

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาในขอบเขตการสอนเสริมครั้งที่ 2

คำแนะนำ ขอให้นักศึกษาอ่านคำถามแล้วเขียนวงกลมล้อมรอบข้อคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. บุคคลผู้ประกอบกิจการค้าขาย ซึ่งรับทำการในนามตนเองต่างตัวการในการซื้อหรือขายทรัพย์สิน หรือรับจัดกิจการค้าขายอย่างอื่น เรียกว่าอะไร
 - ก. ตัวแทน
 - ข. ตัวแทนช่วง
 - ค. ตัวแทนเขต
 - ง. ตัวแทนค้าต่าง
 - จ. ตัวแทนฐานประกัน

2. สัญญาซึ่งบุคคลสองฝ่ายตกลงกันให้ฝ่ายหนึ่งได้รับบำเหน็จเพื่อการซื้อหรือจัดการให้อีกฝ่ายได้เข้าทำสัญญากับผู้อื่น เรียกว่าสัญญาอะไร
 - ก. สัญญาซื้อขาย
 - ข. สัญญาจัดการงาน
 - ค. สัญญานายหน้า
 - ง. สัญญาทำการแทน
 - จ. สัญญาซื้อขายจัดการ

3. สัญญาประนีประนอมยอมความมีวัตถุประสงค์ตามข้อใด
 - ก. ระบุข้อพิพาทที่มีอยู่ให้เสร็จสิ้นไปโดยความตกลงเพื่อไม่ต้องดำเนินคดีในศาล
 - ข. ระบุข้อพิพาทที่มีอยู่ให้เสร็จสิ้นไปโดยต่างยอมชำระหนี้ให้แก่กัน
 - ค. ระบุข้อพิพาทที่จะมีขึ้นในอนาคตโดยฝ่ายหนึ่งยอมเสียเปรียบ
 - ง. ระบุข้อพิพาทที่มีอยู่แล้วหรือจะมีขึ้นในอนาคตโดยมีคนกลางเป็นผู้ตัดสิน
 - จ. ระบุข้อพิพาทที่มีอยู่แล้วหรือจะมีขึ้นในอนาคตโดยต่างยอมผ่อนผันให้แก่กัน

4. หน้าที่ในการเปิดเผยข้อความจริงมีอยู่ในขณะใด

- ก. ขณะเสนอขอเอาประกันภัย
- ข. ขณะตอบคำถามตัวแทนประกันภัย
- ค. ขณะทำสัญญาประกันภัย
- ง. ขณะทำกรรมธรรม์ประกันภัย
- จ. ตลอดอายุสัญญาประกันภัย

5. บุคคลใดที่ต้องมีส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย

- ก. ผู้เอาประกันภัย
- ข. ผู้รับประกันภัย
- ค. ผู้รับประกันภัย
- ง. ทายาทของผู้เอาประกันภัย
- จ. ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัย

6. กรณีไม่มีส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย สัญญาประกันภัยจะมีผลเช่นไร

- ก. ไม่ผูกพันคู่สัญญา
- ข. มีผลบางส่วน
- ค. มีผลทั้งหมด
- ง. ไม่มีผล
- จ. ผู้รับประกันภัยบอกเลิกสัญญาได้

7. ผู้รับประกันภัยต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเมื่อใด

- ก. เมื่อครบกำหนดอายุสัญญา
- ข. เมื่อเกิดวินาศภัยดังระบุในสัญญา
- ค. เมื่อบุคคลภายนอกเรียกค่าเสียหาย
- ง. เมื่อผู้เอาประกันภัยเรียกค่าสินไหมทดแทน
- จ. เมื่อได้ตีราคาความเสียหายเสร็จสิ้น

8. จำนวนค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยในการรับชดเชยตามข้อใด

- ก. ตามจำนวนเงินเอาประกันภัย
- ข. ตามราคาสินค้าในเวลาและ ณ สถานที่ที่เกิดวินาศภัย
- ค. ตามราคาสินค้าเมื่อถึงปลายทาง
- ง. ตามราคาสินค้ารวมค่าใช้จ่ายในการขนส่ง
- จ. ตามราคาสินค้ารวมค่าขนส่ง

9. สัญญาประกันภัยคำจนแตกต่างจากสัญญาประกันวินาศภัยทั่วไปในข้อใด

- ก. คุ้มครองวินาศภัยทุกชนิด
- ข. มีวัตถุประสงค์ที่เอาประกันภัยคือความรับผิดของผู้เอาประกันภัย
- ค. ผู้เอาประกันภัยไม่มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทน
- ง. เป็นสัญญาเพื่อประโยชน์บุคคลภายนอก
- จ. คัดมูลประกันภัยต่างกัน

10. ข้อใดคือข้อยกเว้นที่ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบประกันชีวิตเมื่อมีกรณีภัยเกิดขึ้น

- ก. ผู้เอาประกันชีวิตแถลงอายุคลาดเคลื่อนเป็นเหตุให้กำหนดเบี้ยประกันภัยต่ำ
- ข. อายุที่ถูกต้องแท้จริงของผู้เอาประกันชีวิตอยู่นอกจำกัดอัตราตามทางคำปกติ
- ค. ผู้เอาประกันชีวิตฆ่าตัวตายโดยใจสมัครภายใน 1 ปีนับแต่วันทำสัญญา
- ง. ผู้เอาประกันชีวิตฆ่าผู้รับประโยชน์ตายโดยเจตนา
- จ. ผู้เอาประกันชีวิตงดส่งเบี้ยประกันชีวิต

ตัวแทนค้าต่าง

- **ตัวแทนค้าต่าง คือ** ผู้มีอาชีพในทางค้าขายซึ่งทำการซื้อหรือขายทรัพย์สิน หรือรับจัดทำกิจการค้าขาย
อย่างอื่นในนามของตนเองต่างตัวการ (มาตรา 833)
- บทบัญญัติทั้งหลายว่าด้วยตัวแทนให้ใช้บังคับถึงตัวแทนค้าต่างด้วย เพียงเท่าที่ไม่ขัดต่อบทบัญญัติ
เฉพาะ (มาตรา 835)
- **บทบัญญัติเฉพาะสำหรับสัญญาตัวแทนค้าต่าง** (มาตรา 833-844) เช่น
 - ตัวแทนค้าต่างชอบที่จะได้รับบำเหน็จโดยอัตราธรรมเนียมเพื่อกิจการค้าขายที่ตนได้จัดการให้
ตกลงไปนั้นทุกราย เว้นแต่ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา 834)
 - ผู้ไร้ความสามารถจะทำการเป็นตัวแทนค้าต่างไม่ได้ เว้นแต่ได้รับมอบอำนาจให้ทำได้
(มาตรา 836)
 - ในการที่ตัวแทนค้าต่างทำการขายหรือซื้อ หรือจัดทำกิจการค้าขายอย่างอื่นต่างตัวการนั้น
ตัวแทนค้าต่างย่อมได้สิทธิและผูกพันต่อคู่สัญญาอีกฝ่ายในกิจการนั้น (มาตรา 837)
 - ถ้าคู่สัญญาอีกฝ่ายไม่ชำระหนี้ ตัวแทนค้าต่างไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบต่อตัวการเพื่อชำระหนี้้นั้น เว้นแต่
มีข้อสัญญา หรือมีปรัยายในทางประพฤติปฏิบัติระหว่างตัวการและตัวแทนค้าต่างต่อกัน หรือมี
ธรรมเนียมท้องถิ่นว่าต้องรับผิดชอบ (มาตรา 838) เป็นต้น

นายหน้า

- **นายหน้า คือ** บุคคลซึ่งซื้อหรือจัดการให้คู่สัญญาของตนได้เข้าทำสัญญากับบุคคลภายนอก (มาตรา 845)
- **นายหน้ามีสิทธิ** 1) ได้รับบำเหน็จ หากมีการตกลงโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยาย (มาตรา 845 และ มาตรา 846) 2) ได้รับชดค่าใช้จ่าย หากมีการตกลงกันไว้เช่นนั้น (มาตรา 845 วรรคสอง)
- **นายหน้ามีหน้าที่** 1) ทำการตามหน้าที่ด้วยความสุจริต (มาตรา 847) และ 2) หน้าที่บอกชื่อฝ่ายหนึ่งให้รู้ถึงอีกฝ่ายหนึ่ง (มาตรา 848) นอกจากนั้น กฎหมายสันนิษฐานไว้ก่อนว่า นายหน้าไม่มีอำนาจรับเงินหรือรับชำระหนี้แทนผู้เป็นคู่สัญญา (มาตรา 849)
- **สัญญานายหน้าย่อมระงับลง** ตามที่ได้ตกลงกันไว้ในสัญญานายหน้า หรือเมื่อนายหน้าได้ทำหน้าที่ของตนสำเร็จ หรือเมื่อนายหน้าถึงแก่ความตาย หรือเมื่อเลิกสัญญาตามหลักทั่วไป

โสตทัศน # 2.3 ประนีประนอมยอมความ

ประนีประนอมยอมความ

- **สัญญาประนีประนอมยอมความ คือ** สัญญาซึ่งคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงกันระงับ ข้อพิพาทอันใดอันหนึ่งซึ่งมีอยู่หรือจะมีขึ้นให้เสร็จไป โดยต่างยอมผ่อนผันให้แก่กัน (มาตรา 850)
- **สัญญาประนีประนอมยอมความ** ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบหรือตัวแทนของฝ่ายนั้น จึงจะฟ้องร้องบังคับคดีกันได้ (มาตรา 851)
- **ผลของสัญญาประนีประนอมยอมความ** ย่อมทำให้
 - 1) สิทธิเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับสิ้นไป และ
 - 2) ก่อสิทธิหน้าที่ขึ้นใหม่ในระหว่างคู่สัญญาตามที่ได้ตกลงในสัญญาประนีประนอมยอมความ

โสตทัศน # 2.4 การพนันและขั้นตอน

การพนันและขั้นตอน

- การพนันและขั้นตอน คือ สัญญาซึ่งคู่สัญญาแต่ละฝ่ายมีโอกาสได้และเสียในการเสี่ยงโชค โดยคู่สัญญาดตกลงกันอาศัยเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคตซึ่งไม่แน่นอนเป็นข้อแพ้ชนะ และฝ่ายแพ้ต้องจ่ายเงินหรือทรัพย์สินให้แก่ฝ่ายชนะตามข้อตกลง
- ผลของการพนันและขั้นตอน คือ ไม่ก่อให้เกิดหนี้ ซึ่งทำให้ตัวเงินหรือเอกสารที่ออกให้เพื่อแทนเงินอันได้จากการชนะพนันหรือขั้นตอน หรือออกให้เพื่อใช้เงินที่ยืมมาใช้ในการพนันหรือขั้นตอน เป็นหนี้ที่ไม่สมบูรณ์ ไม่อาจบังคับได้

โสตทัศน # 2.5 ลักษณะทั่วไปของสัญญาประกันภัย

ลักษณะทั่วไปของสัญญาประกันภัย

- เป็นสัญญาต่างตอบแทน
- เป็นสัญญาเพื่อการเสี่ยงภัยในอนาคต
- เป็นสัญญาประกันภัยไม่มีแบบ แต่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือในการฟ้องร้องคดี ผู้รับประกันภัยต้องออกกรมธรรม์ประกันภัยให้ผู้เอาประกันภัย โดยมีเนื้อความตามสัญญาประกันภัยเพื่อเป็นหลักฐานในการทำสัญญา
- เป็นสัญญาที่ต้องอาศัยความสุจริตต่อกันอย่างยิ่ง (มาตรา 865)
- เป็นสัญญาที่ถูกควบคุมโดยรัฐ

โสตทัศน # 2.6 หลักรส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย

หลักรส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย (มาตรา 863)

1. ผู้เอาประกันภัยต้องมีส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย
2. เวลาที่ต้องมีส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย
3. ส่วนได้เสียที่อาจเอาประกันภัยได้
4. ผลของการทำสัญญาประกันภัยโดยไม่มีส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย

โสตทัศน # 2.7 ประกันวินาศภัย

ประกันวินาศภัย

- **ประกันวินาศภัย คือ** สัญญาต่างตอบแทนโดยผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัย เมื่อมีวินาศภัยเกิดขึ้นดังระบุในสัญญา และผู้เอาประกันภัยตกลงจะส่งเงินเรียกว่าเบี้ยประกันภัย

วินาศภัย หมายถึง ความเสียหายอย่างใดๆ ซึ่งจะประมาณเป็นเงินได้ (มาตรา 869)

- **ผู้รับประกันวินาศภัย** มีสิทธิ เช่น รับเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยและรับช่วงสิทธิของผู้รับประกันภัยหรือผู้รับประกันภัย และมีหน้าที่สำคัญคือ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเมื่อเกิดวินาศภัยตามสัญญาประกันวินาศภัย เว้นแต่ในกรณีที่ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบ
- **ผู้เอาประกันวินาศภัย** มีสิทธิ เช่น เรียกให้ผู้รับประกันภัยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และมีหน้าที่ เช่น จ่ายเบี้ยประกันภัย หน้าที่เปิดเผยข้อความจริงอันเป็นสาระสำคัญ และหน้าที่บอกกล่าวถึงวินาศภัยที่เกิดขึ้น
- **ผู้รับประกันภัย** มีสิทธิ เรียกให้ผู้รับประกันภัยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย และมีหน้าที่บอกกล่าวถึงวินาศภัยที่เกิดขึ้น
- **อายุความ** กรณีประกันวินาศภัย (มาตรา 882)

โลตทัศน์ # 2.8 ประกันวินาศภัยในการรับขน

ประกันวินาศภัยในการรับขน

- **ประกันภัยในการรับขน คือ** ประกันวินาศภัยอย่างหนึ่ง เพื่อคุ้มครองวินาศภัยที่อาจเกิดขึ้นแก่ของหรือสินค้าที่ขนส่งในระหว่างการขนส่ง ซึ่งอาจมีการเสี่ยงภัยในระหว่างการขนส่งด้วยวินาศภัยชนิดต่าง ๆ ตลอดเวลาที่สินค้าอยู่ในความครอบครองของผู้ขนส่ง
- **บทบัญญัติวิธีเฉพาะประกันภัยในการรับขน ได้แก่**
 1. วินาศภัยที่ได้รับความคุ้มครอง
 2. กรณีมีเหตุจำเป็นระหว่างการขนส่ง
 3. การคิดมูลประกันภัย
 4. จำนวนค่าสินไหมทดแทน

โลตทัศน์ # 2.9 ประกันภัยค้ำจุณ

ประกันภัยค้ำจุณ

- **ประกันภัยค้ำจุณ คือ** สัญญาประกันวินาศภัยอย่างหนึ่งซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงว่า จะใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัยเพื่อวินาศภัยอันเกิดแก่บุคคลภายนอกซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบ
- **บุคคลภายนอกผู้ต้องเสียหายมีสิทธิ** ได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่แท้จริงที่ตนควรจะได้จากผู้รับประกันภัยโดยตรง แต่ไม่เกินจำนวนที่ผู้รับประกันภัยจะต้องใช้ตามสัญญาประกันภัยค้ำจุณ และ
- **ถ้าค่าสินไหมทดแทนที่ผู้รับประกันภัยได้ใช้ไปยังไม่คุ้มวินาศภัย** ผู้เอาประกันภัยก็ยังคงรับผิดชอบในจำนวนที่ยังขาด เว้นแต่บุคคลภายนอกผู้ต้องเสียหายจะไม่เรียกตัวผู้เอาประกันภัยเข้ามาในคดีระหว่างบุคคลภายนอกผู้ต้องเสียหายกับผู้รับประกันภัย
- **ประกันภัยค้ำจุณ** เป็นสัญญาประกันวินาศภัยอย่างหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติเฉพาะสำหรับประกันภัยค้ำจุณ จึงต้องนำบทบัญญัติของประกันวินาศภัยมาใช้ด้วย เช่น
 - สิทธิของผู้รับประกันภัยในการรับช่วงสิทธิ
 - อายุความในการฟ้องร้องตามสัญญาประกันภัยค้ำจุณ ซึ่งมีได้มีบทบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องใช้อายุความเช่นเดียวกับสัญญาประกันวินาศภัยทั่วไป

ประกันชีวิต

1. สัญญาประกันชีวิต คือ สัญญาซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงจะใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในเหตุในอนาคตตามที่ระบุไว้ในสัญญา และผู้เอาประกันภัยตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่า เบี้ยประกันภัยให้เป็นการตอบแทน

2. ลักษณะของสัญญาประกันชีวิต

2.1 เป็นสัญญาประกันภัยประเภทหนึ่งที่มีความมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือผู้ซึ่งต้องอาศัยพึ่งพิงผู้ซึ่งถึงแก่กรรม หรือเป็นการลงทุนเพื่อสะสมหรือออมทรัพย์ มิใช่มุ่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

2.2 เป็นสัญญาที่ไม่จำเป็นต้องประมาณราคาส่วนได้เสียในเหตุประกันชีวิต

2.3 เป็นสัญญาที่อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ

3. สัญญาประกันชีวิตย่อมต้องอาศัยหลักสำคัญเช่นสัญญาประกันวินาศภัย ได้แก่

3.1 หลักส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย และ

3.2 หลักการเปิดเผยข้อความจริงอันเป็นสาระสำคัญ

4. ผู้เอาประกันชีวิต มีสิทธิ เช่น เรียกให้ใช้เงินประกันชีวิต โอนประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น ขอลดเบี้ยประกันชีวิต บอกเลิกสัญญาประกันชีวิต ได้รับค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันชีวิตหรือรับกรมธรรม์ใช้เงินสำเร็จ และมีหน้าที่ส่งเบี้ยประกันชีวิตและเปิดเผยข้อความจริงอันเป็นสาระสำคัญ

5. ผู้รับประกันชีวิต มีสิทธิ เช่น บอกล้างสัญญาประกันชีวิตกรณีไม่เปิดเผยข้อความจริง ลดจำนวนเงินที่จะพึงใช้ลงตามส่วนกรณีแถลงอายุคลาดเคลื่อน และมีหน้าที่ เช่น ใช้เงินประกันชีวิตให้แก่ผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้รับประโยชน์ เว้นแต่เข้ากรณีไม่ต้องใช้เงินประกันชีวิต คืนค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ประกันชีวิต คืนค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันชีวิตหรือออกกรมธรรม์ใช้เงินสำเร็จ

6. ผู้รับประโยชน์ ทายาท และเจ้าหน้าที่ของผู้เอาประกันชีวิต เป็นผู้ซึ่งจะถือเอาประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิต มีสิทธิได้รับใช้เงินตามสัญญาประกันชีวิต

7. อายุความ กรณีประกันชีวิต ไม่มีบทบัญญัติเฉพาะจึงใช้อายุความทั่วไป

แบบประเมินผลตนเองหลังเรียน

ชุดวิชา 41322 กฎหมายพาณิชย์ 2

การสอนเสริมครั้งที่ 2

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาในขอบเขตการสอนเสริมครั้งที่ 2

คำแนะนำ ขอให้นักศึกษาอ่านคำถามแล้วเขียนวงกลมล้อมรอบข้อคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. บุคคลผู้ประกอบกิจการค้าขาย ซึ่งรับทำการซื้อหรือขายทรัพย์สิน หรือรับจัดกิจการค้าขายอย่างอื่นในนามของตนเองต่างตัวการ เรียกว่าอะไร
 - ก. ตัวแทน
 - ข. ตัวแทนเขต
 - ค. ตัวแทนค้าต่าง
 - ง. ตัวแทนฐานประกัน
 - จ. ตัวแทนช่วง

2. นายหน้ามีหน้าที่ตามข้อใด
 - ก. ทำกิจการแทนคู่สัญญาของตน
 - ข. จัดทำเอกสารสัญญาแทนคู่สัญญาของตน
 - ค. ชำระหนี้หรือรับชำระหนี้แทนคู่สัญญาของตน
 - ง. ทำสัญญากับบุคคลภายนอกแทนคู่สัญญาของตน
 - จ. ชี้ช่องหรือจัดการให้คู่สัญญาของตนได้ทำสัญญากับบุคคลภายนอก

3. สัญญาประนีประนอมยอมความก่อให้เกิดผลในทางกฎหมายเช่นไร
 - ก. ทำให้อายุความระงับขาด
 - ข. ทำให้สิทธิเรียกร้องที่แต่ละฝ่ายยอมสละนั้นระงับสิ้นไป
 - ค. ทำให้แต่ละฝ่ายมีสิทธิขึ้นใหม่ตามที่แสดงไว้ในสัญญา
 - ง. ข้อ ก. และข้อ ข.
 - จ. ข้อ ข. และข้อ ค.

4. อิ่มขอเอาประกันชีวิตตนเองกับบริษัทประกันชีวิต วันที่ 12 มีนาคม 2564 โดยตอบคำถามในใบขอเอาประกันชีวิตว่าตนมิได้ป่วยเป็นโรคมะเร็ง และบริษัทประกันชีวิตได้ตกลงรับประกันชีวิตอิ่มวันที่ 22 มีนาคม 2564 ในวันที่ 25 ธันวาคม 2564 อิ่มได้เข้าตรวจสุขภาพและแพทย์ได้ตรวจพบว่าอิ่มเป็นมะเร็ง 6 เดือนต่อมา อิ่มได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคมะเร็ง ดังนี้ สัญญาประกันชีวิตมีผลเช่นไร
- ไม่ผูกพัน
 - ไม่บริบูรณ์
 - สมบูรณ์
 - โมฆียะ
 - โมฆะ
5. กรณีใดไม่ถือว่ามีส่วนได้เสียที่อาจเอาประกันภัยได้
- นายจ้างเอาประกันชีวิตลูกจ้าง
 - ผู้รับจ้างนองเอาประกันชีวิตผู้จ้างนอง
 - ภรรยาเอาประกันชีวิตสามี
 - บิดาเอาประกันชีวิตบุตร
 - บุตรเอาประกันชีวิตมารดา
6. ส่วนได้เสียในเหตุประกันภัยต้องมีในเวลาใด
- ขณะเสนอขอเอาประกันภัย
 - ขณะเกิดสัญญาประกันภัย
 - หลังเกิดสัญญาประกันภัย
 - ตลอดอายุสัญญาประกันภัย
 - ก่อนเกิดภัย
7. ผู้รับประกันภัยย่อมเข้ารับช่วงสิทธิได้เมื่อใด
- เมื่อสัญญาประกันภัยกำหนดให้ผู้รับประกันภัยรับช่วงสิทธิได้
 - เมื่อเกิดวินาศภัยขึ้นตามสัญญาประกันภัย
 - เมื่อวินาศภัยเกิดจากการกระทำของบุคคลภายนอก
 - เมื่อผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว
 - เมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์โอนสิทธิให้แก่ผู้รับประกันภัยแล้ว

8. สัญญาประกันภัยในการรับชนคัมครองวินาศภัยในขณะใด

- ก. ขณะทำสัญญารับประกันของ
- ข. ขณะทำสัญญาประกันภัย
- ค. ระหว่างอายุสัญญาประกันภัย
- ง. ระหว่างสินค้ายังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เอาประกันภัย
- จ. ระหว่างผู้ขนส่งได้รับของไปจนได้ส่งมอบของนั้นให้แก่ผู้รับตราส่ง

9. สัญญาประกันภัยคำจนต่างจากสัญญาประกันวินาศภัยทั่วไปประการใด

- ก. วัตถุที่เอาประกันภัยไม่ใช่ทรัพย์สิน
- ข. คัมครองวินาศภัยทุกชนิด
- ค. ผู้เอาประกันภัยมิใช่เป็นผู้รับประโยชน์
- ง. เป็นสัญญาเพื่อประโยชน์บุคคลภายนอก
- จ. คิดจำนวนค่าสินไหมทดแทนต่างกัน

10. ผู้รับประกันภัยได้รับยกเว้นไม่ต้องใช้เงินตามสัญญาประกันชีวิตในกรณีใด

- ก. ผู้เอาประกันชีวิตไม่เปิดเผยข้อความจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- ข. ผู้เอาประกันชีวิตฆ่าตัวตายภายใน 1 ปีนับแต่ทำสัญญาประกันชีวิต
- ค. ผู้ถูกเอาประกันชีวิตตายเพราะถูกผู้รับประโยชน์ทำร้ายโดยเจตนา
- ง. ผู้รับประโยชน์ทำให้ผู้เอาประกันชีวิตถึงแก่ความตายโดยประมาท
- จ. ผู้เอาประกันชีวิตแถลงข้อความอันเป็นเท็จต่อผู้รับประกันภัย

เฉลยแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน

ชุดวิชา 41322 กฎหมายพาณิชย์ 2

การสอนเสริมครั้งที่ 2

ก่อนเรียน	หลังเรียน
1. ง.	1. ค.
2. ค.	2. จ.
3. จ.	3. จ.
4. ค.	4. ค.
5. ก.	5. ข.
6. ก.	6. ข.
7. ข.	7. ง.
8. ค.	8. จ.
9. ข.	9. ก.
10. ค.	10. ข .

[illegible]

